

Dosarul nr. 3ra-618/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Muruianu, E. Palanciuc, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Inspectoratul General de Carabinieri și Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Andriuța împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne cu privire la obligarea reparării prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 august 2019, Cristina Andriuța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Carabinieri și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea deciziei nr. 1/2-A119/19 din 08 iulie 2019 emisă de Inspectoratul General de Carabinieri privind respingerea cererii prealabile, anularea deciziei nr. 44/22-1722 din 17 iulie 2019 emisă de Ministerul Afacerilor Interne privind menținerea deciziei Inspectoratului General de Carabinieri de respingere a cererii prealabile, obligarea Inspectoratului General de carabinieri la achitarea sumei de 2 783,29 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat ca urmare a achitării salariului cu întârziere din cauza angajatorului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Inspectoratul General de Carabinieri a fost obligat să achite Cristinei Andriuța salariul pentru perioada 01 februarie 2016 – 11 august 2016 în mărimea salariului calculat pentru 7 ore de muncă.

Astfel, Inspectoratul General de Carabinieri a efectuat plățile salariale pentru perioada 01 februarie 2016 – 11 august 2016, în luna septembrie 2018 și, respectiv, prin intermediul executorului judecătoresc în luna februarie 2019.

După efectuarea achitărilor salariale, reclamanta a constatat că suma achitată este inferioară sumei calculate anterior personal, iar pentru a se clarifica cu divergența dintre suma primită și respectiv suma calculată personal, la 20 martie

2019, a înaintat cerere prin care a solicitat informație referitor la mărimea sumelor achitate și descifrarea acestora.

Ca urmare a examinării cererii respective, Inspectoratul General de Carabinieri a expediat răspunsul nr. 1/2-A58/19 din 10 aprilie 2019, cu două file anexe, prin care aceasta a constatat, că din plățile salariale au fost calculate și reținute contribuții de asigurări sociale în mărime de 6 %, ce a constituit suma de 2 783,29 lei, din suma salariului achitat. Or, contribuțiile de asigurări sociale în mărime de 6 % au devenit obligatorii pentru militarii prin contract, începând cu 01 ianuarie 2017, ulterior perioadei pentru care i-a fost achitat salariul reclamantei.

Reclamanta a susținut, că Inspectoratul General de Carabinieri, pe lângă faptul că a încălcat drepturile reclamantei, fapt constatat prin hotărârea instanței de judecată, totodată, la achitarea salariului pentru perioada lunilor februarie-august 2016, a efectuat reținerea cu titlu de contribuții de asigurări sociale, care au devenit obligatorii începând abia cu data de 01 ianuarie 2017, aceste acțiuni fiind efectuate în detrimentul și cu încălcarea drepturilor reclamantei, or, în anul 2016, astfel de rețineri nu erau efectuate.

Totodată, a menționat reclamanta că deși unele plăți au fost efectuate în anul 2018, Inspectoratul General de Carabinieri nu a inclus în calculul salariului indemnizația de 6,5 % prevăzută la pct. 161 a Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, indemnizație destinată pentru compensarea reținerilor contribuțiilor de asigurări sociale în mărime de 6 %, rețineri care au devenit obligatorii, începând cu 01 ianuarie 2017, iar prevederile art. 7 alin. (1) din Codul Civil, stabilesc că legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior.

A considerat reclamanta, că în mod cert, salariul pentru perioada 01 februarie 2016 – 11 august 2016, în situația în care a fost calculat în condițiile anului 2016, acesta urma la fel să fie achitat în condițiile legilor în vigoare a anului 2016, iar faptul reținerii contribuțiilor de asigurări sociale, nu a făcut altceva decât să fie cauzat un prejudiciu reclamantei.

Reclamanta a invocat că, s-a simțit discriminată în raport cu ceilalți militari prin contract, cărora le-a fost stabilită și achitată indemnizația de 6,5 % primind salariul în anul 2018, totodată fiindu-i lezate și drepturile salariale, or, potrivit legislației, în anul 2016, militarilor prin contract nu li se rețineau 6 % contribuții de asigurări sociale din salariul calculat, iar aceasta nu a primit salariul din motive ce nu îi pot fi imputate, motivele fiind ilegale aplicate în speță de către Inspectoratul General de Carabinieri, iar reclamanta nu poartă nici o vină că salariul pentru o anumită perioadă a anului 2016 i-a fost achitată abia în anul 2018, 2019, astfel, pentru a-și recupera prejudiciul cauzat și respectiv repararea dreptului încălcat, a și înaintat cerere prin care a solicitat să-i fie stabilit prejudiciul material cauzat prin faptul reținerii a 6 % din suma salariului calculat pentru anul 2016 și, respectiv, fără calcularea indemnizației prevăzute la data achitării salariului în mărime de 6,5 %, indemnizație compensatorie pentru reținerile sociale efectuate și restituirea prejudiciului cauzat în mărime de 2 783,29 lei.

S-a menționat, că la 24 mai 2019, reclamanta a înaintat Inspectoratului General de Carabinieri cerere prin care a solicitat: informarea în temeiul căror prevederi legale, au fost efectuate calculele și reținerile contribuțiilor de asigurări sociale în

mărime de 6 % pentru salariul destinat anului 2016, an în care nu se efectua astfel de rețineri, salariul care nu a fost achitat la timp din vina angajatorului; informarea motivului neincluserii în calcul și achitarea salariului a indemnizației prevăzute de pct. 161 a Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 în mărime de 6,5 % indemnizație destinată spre compensarea reținerilor contribuțiilor de asigurări sociale în mărime de 6 %; încetarea discriminării în raport cu alți salariați și restabilirea în drepturile încălcate prin compensarea sumei de 2 783,29 lei, sumă reținută cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru salariul destinat perioadei 01 februarie 2016 – 11 august 2016, salariul care nu a fost achitat la timp din vina angajatorului.

La 24 iunie 2019, ca urmare a examinării cererii respective, Inspectoratul General de Carabinieri a expediat în adresa reclamantei răspunsul nr. 1/2-A89/19, prin care a respins cererea reclamantei.

Nefiind de acord cu refuzul Inspectoratului General de Carabinieri, la 02 iulie 2019, Cristina Andriuța a înaintat cerere prealabilă prin care a solicitat anularea refuzului, însă, prin decizia nr. 1/2-A119/19 din 08 iulie 2019, reclamanta a fost informată despre respingerea cererii prelabile și expedierea dosarului administrativ către Ministerul Afacerilor Interne pentru emiterea unei decizii definitive asupra cererii prelabile.

Reclamanta a evidențiat că, a adus la cunoștința pârâtului faptul existenței situațiilor similare examinate anterior în instanțele de judecată, când prin modificările la legislația fiscală au fost impuse impozitării indemnizațiile de eliberare din serviciu, iar persoanele care de fapt erau eliberate anterior datei intrării în vigoare a prevederilor legale respective li se achita indemnizația după data intrării în vigoare a modificărilor, fiindu-le calculat și reținut 18 % cu titlu de impozit pe venit, care ulterior, prin intermediul instanțelor de judecată era achitat cu titlu de prejudiciu material.

A afirmat că, în cadrul procedurii administrative desfășurate de către Inspectoratul General de Carabinieri au fost admise un șir de încălcări procedurale, care i-au lezat drepturile reclamantei, și anume, acesteia nu i-a fost oferit dreptul de a fi audiată în cadrul procedurii administrative în cazul în care autoritatea responsabilă urma să emită o decizie favorabilă.

A invocat că, deciziile de respingere a cererii prelabile și respingerea pretenției de recuperare a prejudiciului material cauzat sunt ilegale și neîntemeiate, cu atât mai mult că Ministerul Afacerilor Interne, prin prisma prevederilor Codului administrativ, a fost investit cu puterea de a verifica legalitatea acțiunilor întreprinse de către subdiviziune în procesul de examinare a unei cereri în procedură contencioasă, aceasta fără a motiva faptele indicate în cererea prealabilă și fără a oferi explicații la neregulile și ilegalitățile invocate, emite decizia de a respinge cererea prealabilă și a apăra ilegalitățile pârâtului în detrimentul drepturilor și cu cauzarea prejudiciilor reclamantei. Concomitent, a susținut că, prin acțiunile ilegale ale pârâților, Cristinei Andriuța i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care urmează a fi reparat de către pârâți.

A solicitat anularea deciziei nr. 1/2-A119/19 din 08 iulie 2019 emisă de Inspectoratul General de Carabinieri privind respingerea cererii prelabile, anularea deciziei nr. 44/22-1722 din 17 iulie 2019 emisă de Ministerul Afacerilor Interne privind menținerea deciziei Inspectoratului General de Carabinieri de respingere a

cererii prealabile, obligarea Inspectoratului General de Carabinieri la achitarea sumei de 2 783,29 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat ca urmare a achitării salariului cu întârziere din cauza angajatorului și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 12 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a corectat omisiunea materială în textul dispozitivului hotărârii din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu includerea următorului text: Pretenția reclamantei Andriuța Cristina împotriva Inspectoratului General de Carabinieri, Ministerul Afacerilor Interne cu privire la încasarea prejudiciului moral, se declară inadmisibilă.

La 30 martie 2020, Cristina Andriuța a declarat apel nemotivat, iar la 25 iunie 2020, a declarat apel motivat împotriva hotărârii 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a solicitat casarea hotărârii și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii, invocând că, la adoptare au fost interpretate eronat dispozițiile legale.

Prin decizia din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în partea obligării reparării prejudiciului material cu emiterea în această parte a unei noi decizii, prin care:

A fost anulată decizia Inspectoratului General de Carabinieri nr.1/2-A119/19 din 08 iulie 2019 privind respingerea cererii prealabile.

A fost anulată decizia Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-1722 din 17 iulie 2019 privind respingerea cererii prealabile.

A fost încasat din contul Inspectoratului General de Carabinieri în beneficiul lui Cristina Andriuța cu titlu de prejudiciu material suma în mărime de 2783, 29 de lei.

A fost menținută hotărârea din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în partea declarării inadmisibile pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Inspectoratul General de Carabinieri în mod nejustificat a reținut din sumele plătite Cristinei Andriuța cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă, calculat pentru 7 ore de muncă, pentru perioada 01 februarie 2016 – 11 august 2016 contribuțiile de asigurări sociale, or, până la 01 ianuarie 2017, angajatorii nu erau în drept să rețină din salariul militarilor contribuții de asigurări sociale.

Colegiul judiciar a apreciat critic argumentele invocate de către Inspectoratul General de Carabinieri precum că, din salariul care urma a fi achitat pentru perioada 01 februarie 2016 – 11 august 2016, necesită, conform legislației în vigoare, a fi reținute contribuții de asigurări sociale în condițiile prevăzute de lege, or contrar celor invocate, suma salariului apelantei urma a fi calculată în anul 2016 și conform prevederilor Legii privind sistemul public de asigurări sociale, nu urma a fi reținute contribuții de asigurări sociale.

De asemenea, instanța de apel apreciază ca fiind greșită soluția instanței ierarhic inferioare care a susținut că contribuțiile de asigurări sociale din salariul achitat Cristinei Andriuța, urmau a fi reținute conform prevederilor legislației în vigoare la data efectuării achitării. Or, art. 7 alin. (1) din Codul Civil, prevede că,

legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Corespunzător, Colegiul a conchis că, în condițiile în care, la data la care urma a fi achitat salariul Cristinei Andriuța, perioada anului 2016, legislația națională nu prevedea necesitatea de reținere din salariile militarilor contribuțiile de asigurări sociale, Inspectoratul General de Carabinieri nu era în drept să rețină contribuțiile de asigurări sociale din salariul restant pentru anul 2016, achitat Cristinei Andriuța în anul 2018.

A subliniat că, dispozițiile unei legi noi (pct. 161 din Hotărârea Guvernului nr. 650/2006), nu pot fi aplicate cu efect retroactiv, așa cum, art. 73 alin. (3), (4) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, statuează că, actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv. Au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde.

Colegiul a reținut că, atât Inspectoratul General de Carabinieri, cât și instanța de fond, au pretins că, angajatorul a fost în drept să rețină contribuțiile de asigurări sociale, făcând trimitere la dispozițiile ordinului Ministrului Finanțelor nr. 126 din 04 octombrie 2017, însă, acest ordin în nici un mod nu justifică acțiunile neîntemeiate ale Inspectoratului General de Carabinieri de reținere a contribuțiilor de asigurări sociale din salariul neachitat Cristinei Andriuța pentru anul 2016. Or, acest ordin nu poate impune aplicarea retroactivă a prevederilor legale.

Finalmente, instanța de apel a concluzionat că, decizia Inspectoratului General de Carabinieri nr.1/2-A119/19 din 08 iulie 2019 privind respingerea cererii prealabile și decizia Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-1722 din 17 iulie 2019 privind respingerea cererii prealabile, sunt contrare prevederilor legale și emise cu aplicarea retroactivă a unei norme legale.

Totodată, Colegiul constatat că, la dosar lipsesc probe care să confirme că Cristina Andriuța a depus la Inspectoratul General de Carabinieri cerere prealabilă prin care să solicite repararea prejudiciului moral, situație ce denotă, că soluția fondului de declarare ca inadmisibilă a pretenției privind repararea prejudiciului moral, este întemeiată.

La 01 martie 2021, Ministerul Afacerilor Interne a depus recurs nemotivat, ulterior la 22 aprilie 2021 a depus recurs motivat împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea în care a fost anulată decizia Ministerului Afacerilor Interne și în această parte acțiunea să fie declarată inadmisibilă (f.d. 166, 174-176).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea anulării deciziei Ministerului Afacerilor Interne.

A reținut că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Cristina Andriuța este inadmisibilă în partea atribuirii calității de pârât în raport cu Ministerul Afacerilor Interne, deoarece activitatea administrativă a fost desfășurată de o altă instituție din subordine.

A notat că, instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei au ignorat prevederile imperative din Codul administrativ, anulând răspunsul nr. 44/22-1722

din 17 iulie 2019 a Ministerului Afacerilor Interne, or, acțiunea în contencios administrativ se depune în instanța de judecată împotriva autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, dacă legea nu prevede altfel.

De asemenea, recurentul a menționat că, la examinarea cauzei a fost ignorat faptul că Ministerul Afacerilor Interne a examinat cererea prealabilă în calitate de autoritate ierarhic superioară, iar careva pretenții împotriva acestuia nu pot fi formulate, reieșind din prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În final, a conchis că, activitatea administrativă a fost desfășurată de către Inspectoratul General de Carabineri care este o autoritate specializată a statului, cu statut militar, aflată în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care activează în regim de putere publică și cade sub incidența prevederilor art. 17 din Codul administrativ.

La 04 martie 2021, Inspectoratul General de Carabineri a depus recurs nemotivat, ulterior la 30 aprilie 2021 a depus recurs motivat împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 167, 182-185).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că, suma adjudecată Cristinei Andriuța prin hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost achitată în 2018 în două tranșe, după cum urmează 20 525,68 lei (dintre care 15821,33 lei la card, 1231,55 lei contribuții de asigurări sociale și 3472,98 lei impozit pe venit) și suma de 12 755,84 lei (dintre care 9 073,26 lei la card, 1 551,74 lei contribuții de asigurări sociale și 2 131,00 lei impozit pe venit), fiind deja în vigoare prevederile art. 4 alin. (11) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999.

La fel, a subliniat că, la caz corect ar fi aplicabile prevederile Ordinului Ministerului Finanțelor cu privire la aprobarea formularului tipizat (Forma IPC18) Darea de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate și a Instrucțiunii cu privire la modul de completare a formularului nominalizatnr. 126 din 04 octombrie 2017.

A evidențiat că, la caz nu este aplicabilă retroactivitatea legii, așa cum a conchis instanța de apel.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 24 februarie 2021, fiind recepționată de către recurenți la 14 aprilie 2021 (f.d.172, 173).

Astfel, recursurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne și a Inspectoratului General de Carabineri la 22 aprilie 2021, respectiv la 30 aprilie 2021 au fost depuse în termen.

La 29 aprilie 2021 și 05 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererilor de recurs depuse de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Carabineri, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință

asupra recursurilor declarate, însă până în prezent, intimatul nu și-a valorificat acest drept.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră drept inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa

necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Carabineri, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General de Carabineri, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh